

Thơ kính mừng ngày Nhà giáo

ISSN: 2734-9195 08:00 20/11/2024

Nhớ thuở giảng đường nắng nhẹ rơi/Lời cô vang vọng giữa đất trời/Thầy mang tri thức trao cho trẻ/Dẫn lối tương lai thấp sáng đời.

Bài 1: Tâm an đón nắng mai

Nhớ thuở giảng đường nắng nhẹ rơi,
Lời cô vang vọng giữa đất trời.
Thầy mang tri thức trao cho trẻ,
Dẫn lối tương lai thấp sáng đời.

Ngọn đèn trí tuệ soi năm tháng,
Lòng người gieo hạt ước mơ xanh.
Bàn tay nâng bước bao thế hệ,
Chữ nghĩa trọn đời chẳng phai.

Kính chúc thầy cô tâm an mãi,
Đời luôn rực rỡ những huy hoàng.
Như ánh bình minh soi nhân thế,
Hạnh phúc, thành công mãi chứa chan.

Giảng đường hôm ấy, huyên náo lạ,
Bóng dáng người thầy dạy điều lành.
Trang giáo án mỏng, tâm bền bỉ,
Ngàn năm sáng mãi một màu xanh.

Dẫu gió mưa giăng khắp chặng đường,
Người vẫn vững lòng, giữ tình thương.
Dẫn lối học trò qua giông bão,
Mãi mãi trong tim tỏa ánh dương.

Xin gửi lòng thơ lời tri ân,
Nguyện cầu thầy cô mãi an lành.
Dù bao năm tháng qua vội vã,
Ơn thầy cô luôn chẳng phai nhòa.

Ảnh sưu tầm

Bài 2: Người dẫn lối an vui

Thầy như trăng sáng giữa trời cao,
Chiếu rọi lòng người bớt khổ đau.
Từ bi, trí tuệ trao nhân thế,
Giáo pháp nhiệm mầu, sáng đời sau.

Đôi chân khất sĩ nhẹ nhàng đi,
Mang hương giải thoát xóa sân si.
Từng lời truyền giảng vang tâm thức,
Mở lối chúng sinh khỏi mê si.

Người dạy từ bi, biết sẻ chia,
Tuệ tri lan tỏa khắp sơn khê.
Nhân loại nhờ người, thôi oán hận,
Đời thêm hạnh phúc, thắm tình quê.

Ngọn đèn chính pháp sáng từng đêm,
Dẫn lối chúng con vượt lối hèn.
Người gieo hạt giống tâm từ lớn,
Hóa cánh rừng xanh khắp mọi miền.

Cúi đầu cung kính bậc tri thức,
Âm thầm trao pháp, chẳng phô hoa.

Nguyện cầu thầy mãi an nhiên sống,
Dẫn bước người đời thoát ta bà.

Người đến đâu, hoa cũng nở tươi,
Khắp chốn nhân gian rộn tiếng cười.
Dầu núi cao sâu hay bờ bến,
Pháp âm vang vọng mãi muôn đời.

Ảnh sưu tầm

Tác giả: **Diệu Minh**